

1. ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ – ΔΕΞΑΜΕΝΟΠΛΟΙΑ

Η ελληνική Προεδρία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Επίτροπος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο Υπουργών Ναυτιλίας, το Συμβούλιο Υπουργών Περιβάλλοντος, η Σύνοδος Κορυφής της Κοπεγχάγης και το Εαρινό των Βρυξελλών, συμφώνησαν ότι για την ασφάλεια των πλοίων και την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος απαιτείται – μεταξύ άλλων – και η ταχύτερη απόσυρση δεξαμενόπλοιων με μονό πυθμένα. Η Ελληνική Προεδρία πρότεινε δέσμη μέτρων, τα οποία έγιναν ομόφωνα δεκτά.

Η κοινή θέση ελήφθη στις 20 Μαρτίου 2003 στο Συμβούλιο Υπουργών και θα επικυρωθεί στο επόμενο Συμβούλιο τον Ιούνιο. Το θέμα αυτό παραπέμφθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η Νέα Δημοκρατία εφόσον είχε διαφορετική άποψη θα μπορούσε μέσω των Ευρωβουλευτών της να καταθέσει τις προτάσεις της στο Ευρωκοινοβούλιο μέχρι τις 30 Απριλίου. Δεν το έκανε. Οι Ευρωβουλευτές της ΝΔ συμφώνησαν με την ελληνική κοινή πρόταση, αφού ούτε την καταψήφισαν, ούτε πρότειναν κάτι διαφορετικό. Ο Πρόεδρος της ΝΔ και τα στελέχη της δεν ανέφεραν την

παραμικρή διαφωνία στις συνόδους του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος.

Ξαφνικά στις 20 Μαΐου εμφανίζεται η ΝΔ εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο και κατηγορεί την κυβέρνηση για την απόφαση για την γρηγορότερη απόσυρση των δεξαμενόπλοιων με μονό πυθμένα.

Η ΝΔ στα ευρωπαϊκά όργανα συμφώνησε με την γρηγορότερη απόσυρση, αλλά ανησυχώντας μήπως προκαλέσει την παραμικρή δυσαρέσκεια σε μια μειοψηφίας εφοπλιστών έρχεται και ανακινεί με μεγάλη καθυστέρηση θέμα στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Η ηγεσία της ΝΔ είχε προχωρήσει σε μια αήθη πολιτική εκμετάλλευση του θλιβερού ναυαγίου του Σάμινα. Δημαγωγούσε τότε για δήθεν «σαπιοκάραβα της διαπλοκής». **Σήμερα με τη στάση της δημιουργεί υποψίες για το βαθμό της διαπλοκής της με εφοπλιστικά συμφέροντα, που σχετίζονται με υπερήλικα δεξαμενόπλοια.** Αυτό δείχνει η προσπάθεια υπεράσπισης της καταλληλότητας δεξαμενόπλοιων, που ναυπηγήθηκαν ακόμα και το 1943.

Πρέπει να είμαστε – και είμαστε – υπέρ των συμφερόντων της ελληνικής ναυτιλίας. Πάντοτε όμως με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον κι όχι τις προσωπικές σχέσεις. Η Ελλάδα είναι μια από τις λίγες χώρες που το 70% των δεξαμενόπλοιων που φέρουν τη σημαία της έχουν διπλό τοίχωμα. Δεν μπορεί η Ελλάδα να τάσσεται με τη μειοψηφία όσων διατηρούν επικίνδυνα πλοία. Είναι ξεκάθαρο πως τα συμφέροντα της ναυτιλίας δεν βρίσκονται στα παλαιά πλοία. Είμαστε μια μεγάλη και σύγχρονη, παγκόσμια και πανευρωπαϊκή δύναμη στη ναυτιλία. Οι ελληνικές εταιρίες έχουν επενδύσει 30 δισεκατομμύρια ευρώ τα τελευταία 5 χρόνια για να έχουμε έναν μεγάλο και σύγχρονο στόλο με διπλά τοιχώματα. Η Ελλάδα λοιπόν δεν έχει και δεν πρέπει να έχει κανένα εθνικό ή άλλο συμφέρον ώστε να ταχθεί με το παρελθόν κι όχι με το μέλλον της ναυτιλίας.

2. Καταγγελίες – στελέχη ΠΑ.ΣΟ.Κ. – εκλογές

Δεν με δεσμεύει και δεν μας δεσμεύει κανένα συμφέρον παρά το συμφέρον της χώρας. Στο θέμα των φημολογιών και των δημοσιευμάτων απαντήσαμε κάτι που αποτελεί σταθερή και πάγια θέση μας: Δεν καλύπτουμε οποιαδήποτε μεμπτή συμπεριφορά, αλλά και ταυτόχρονα το τεκμήριο της αθωότητας και της ηθικής ακεραιότητας ισχύει για όλους τους Έλληνες. Είπαμε πως η Δικαιοσύνη και μόνο η Δικαιοσύνη θα αποφανθεί για τη βασιμότητα των ισχυρισμών. **Και η Δικαιοσύνη αποφάσισε. Δεν αναγορεύσαμε και δεν θα αναγορεύσουμε άλλα κέντρα ως αντικαταστάτες της ελληνικής δικαιοσύνης.**

Είναι όμως φανερό πως το αίτημα για τη διαφάνεια στο δημόσιο βίο και την πολιτική ζωή που όλοι μας προσυπογράφουμε γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης, γίνεται όχημα για την εξυπηρέτηση της δημαγωγίας των αντιπάλων μας. Όταν την ίδια ημέρα με την υπογραφή της ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση στη Στοά του Αττάλου εκτοξεύονται μηνύματα, που θα τα δικαιολογούσε μόνο μια εθνική αποτυχία τότε

αποκαλύπτεται η αγανάκτηση όσων έχουν ακούσει διαδοχικά «όχι» από αυτή την κυβέρνηση, όσων έχουν ακούσει διαδοχικά «όχι» από τον ελληνικό λαό.

Θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι απλό: Είναι άλλο να υπάρχουν δημοσιεύματα. Ο Τύπος είναι ελεύθερος να κρίνει και να ελέγχει κατά την κρίση του. Θέλουμε την κριτική, μας βοηθά στο έργο μας. Είναι όμως τελείως διαφορετικό να επιχειρείται μια ακαριαία αρνητική γενίκευση σε μια στιγμή εθνικής ανάτασης. Να γίνεται απόπειρα απαξίωσης του συνόλου της κυβέρνησης και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Να κυριαρχούν ευσεβείς πόθοι και να καλλιεργούνται ανυπόστατες φήμες για παραίτηση της κυβέρνησης, για δική μου παραίτηση και για ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις. Αυτό σε καμία χώρα του κόσμου δεν αποτελεί απλά «πολιτική κριτική». Είναι προφανές πως το καζάνι των ευσεβών πόθων εξερράγη πριν ακόμα στεγνώσει το μελάνι της υπογραφής. Η ημερομηνία της εθνικής επιτυχίας πυροδότησε σε κάποιους αψυχολόγητες αρνητικές συμπεριφορές. Όχι βέβαια γιατί ήταν αντίθετοι με την ένταξη της Κύπρου, αλλά γιατί ήταν και είναι κάθετα αντίθετοι με την κυβέρνηση, που εργάστηκε για την ένταξη της Κύπρου. Αυτή η ανεύθυνη στάση βρίσκει αντίθετη την συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών ανεξάρτητα

από πολιτικές πεποιθήσεις. Εμάς, δεν μας πτοεί αυτός ο αδιέξοδος τακτικισμός. Συνεχίζουμε και προασπίζουμε αταλάντευτα τα συμφέροντα της Ελλάδας και του ελληνικού λαού, υλοποιούμε τη λαϊκή εντολή του 2000.

Και κάτι ακόμα:

Η αξιωματική αντιπολίτευση δεν μπορεί να παριστάνει τον τιμητή της πολιτικής ζωής και του δημοσίου βίου, ειδικά όταν τώρα κατηγορείται δημόσια από κορυφαίο δεξιό παραταξιακό εκδότη, πρώην σύμβουλο και συνεργάτη της για τυφλή κι απόλυτη ταύτιση με συγκεκριμένα επιχειρηματικά συμφέροντα. Υπάρχει απάντηση; Υπάρχει ευθιξία; Ισχύουν οι κατηγορίες;

Εμείς, θέλουμε να μην ισχύουν. Αλλά κι αν ακόμα ισχύουν πιστεύω πως ΔΕΝ οδηγούν και ΔΕΝ πρέπει σε καμιά περίπτωση να οδηγήσουν στην ενοχοποίηση και τη διαπόμπευση του συνολικού πολιτικού χώρου της Δεξιάς παράταξης. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η μεγάλη προοδευτική και δημοκρατική παράταξη δεν χωρίζει και δεν θα χωρίσει την πολιτική ζωή σε παρατάξεις έντιμων και ανέντιμων.

Ποια είναι όμως η επίσημη άποψη της αξιωματικής αντιπολίτευσης; Ενδιαφέρεται η ηγεσία της να υπερασπίσει τη θέση της και μαζί με τη θέση της την εντιμότητα της πολιτικής ζωής; Μέχρι τώρα η προφανής απάντηση είναι ένα κατηγορηματικό «όχι». Μέχρι τώρα επικρατεί μια εκκωφαντική σιωπή. Δεν ενδιαφέρεται στο ελάχιστο. Δείχνει να μην θίγεται ότι κι αν ισχυριστεί γι' αυτήν κάποιος, όποιος κι αν το ισχυριστεί. Προφανώς δεν θεωρεί πάντοτε τις κατηγορίες για διαπλοκή σοβαρό θέμα για την πολιτική ζωή γι' αυτό και δεν ασχολείται στο ελάχιστο. Θέλει κάθε ισχυρισμός για αδιαφάνεια και διαπλοκή να αποτελεί σοβαρό και μείζον θέμα για τη Δημοκρατία μόνο όταν αφορά τους πολιτικούς αντιπάλους της.

Όμως, η εντιμότητα της πολιτικής ζωής και ο εκχυδαϊσμός του δημόσιου βίου αφορούν όλα τα κόμματα. Πρέπει να αισθάνονται ευθύνη, όχι μόνο για τους άλλους, αλλά και για τον εαυτό τους. Κανείς δεν μπορεί να εισάγει την έννοια της επιλεκτικής ευθιξίας στην πολιτική. Η *επιλεκτική ευθιξία* πλήττει την αξιοπιστία της πολιτικής. Δεν μπορεί να επιλέγεται από συγκεκριμένους πολιτικούς ο επιλεκτικός εναγκαλισμός με την σκανδαλολογία ως

μέσο προπαγάνδας. Οδηγούμαστε έτσι σε απαξίωση της έννοιας της διαφάνειας, σε γελοιοποίηση της πολιτικής ζωής και των πολιτικών, κάτι που ενέχει βαρύ κόστος για τη Δημοκρατία, για όλα τα κόμματα συνολικά. **Θα σταθούμε και θα σταθώ σταθερά απέναντι σε τέτοιες νοοτροπίες.** Η πολιτική δεν είναι πεδίο ανοχής και συνενοχής. Δεν είναι πεδίο ύβρεων, απειλών και βαρύτατων χαρακτηρισμών του χαμηλότερου επιπέδου. Δεν ζητά αυτό ο πολίτης από εμάς. Η Δημοκρατία προσφέρει τη δυνατότητα στην πολιτική και τους πολιτικούς να δίνουν και να εγγυώνται καθαρές λύσεις. Εμείς, αυτό πράττουμε και θα πράττουμε.

3. ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ - ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ (στοιχεία από κ. Μακρυωνίτη για την ομιλία στη Βουλή για τη διαφάνεια—Φεβ.2002)

Η αξιωματική αντιπολίτευση δημαγωγεί στο θέμα της διαπλοκής. Παράδειγμα: Επί μήνες δημαγωγούσε πως ο νόμος για το βασικό μέτοχο έπρεπε να είναι πολύ πιο αυστηρός, πως δήθεν αποτελούσε θεσμοθέτηση της διαπλοκής. Ζητούσε να πέσει από 5% σε 1% το ανώτατο όριο κατοχής ποσοστού μετοχών σε ΜΜΕ από επιχειρηματία που συμμετέχει σε δημόσιες προμήθειες.

Όμως, στις 15 Νοεμβρίου 2002 ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κατέθεσε γραπτή ερώτηση με αριθμό Ε-3355 με την οποία ρωτά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή: «Είναι σύμφωνος με το κοινοτικό δίκαιο ο νέος νόμος; Κατά πόσο παραβιάζεται η αρχή της ισότητας, ως γενική αρχή του δικαίου;»

Στην Ελλάδα δημαγωγεί ζητώντας έναν πολύ πιο αυστηρό νόμο στην ίδια κατεύθυνση και στην Ευρώπη ισχυρίζεται πως αυτός ο νόμος παραβιάζει την αρχή της ισότητας. Δεν είναι αυτό το μόνο παράδειγμα που δείχνει πως η ΝΔ έχει

εισάγει ως κύριο χαρακτηριστικό της πολιτικής της τη διγλωσσία και την υποκρισία.

- - - -

Έχουμε κάνει και συνεχίζουμε να κάνουμε περισσότερα από κάθε άλλη κυβέρνηση για τη θωράκιση της διαφάνειας. Στις ρυθμίσεις της κυβέρνησης για τη θωράκιση της διαφάνειας περιλαμβάνεται ο υποχρεωτικός έλεγχος νομιμότητας συμβάσεων από το Ελεγκτικό Συνέδριο, η δικαστική προστασία στα στάδια που προηγούνται της υπογραφής των συμβάσεων, η κρίση της ανάθεσης όλων των προμηθειών από διακομματική επιτροπή, η εφαρμογή του μαθηματικού τύπου στους διαγωνισμούς για τις αναθέσεις δημοσίων έργων. Και στο τελευταίο αξίζει να σταθούμε:

Η επιλογή αναδόχου δημοσίων έργων με μαθηματικό τύπο εφαρμόστηκε έπειτα από συνεργασία και σε συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Με βάση το προηγούμενο σύστημα μια εταιρεία έκανε αλόγιστη υποκοστολόγηση και έδινε επίτηδες μια πολύ χαμηλή τιμή για να επιλεγθεί και να αναλάβει το έργο. Έκανε εκπτώσεις 40%, 50%, 60%. Το έργο βεβαίως δεν μπορούσε να γίνει με αυτό το κόστος. Όμως, η εταιρεία

κέρδιζε το έργο, επειδή έδινε έκπτωση 60%. Μετά, είτε δεν μπορούσε να το τελειώσει και το έργο έμενε ατελείωτο, είτε χρειαζόνταν επιπλέον πόροι.

Με το μαθηματικό τύπο δεν μπορεί σήμερα μια εταιρεία να υποκοστολογεί. Ο μαθηματικός τύπος είναι μία αντικειμενική και αδιάβλητη μέθοδος επιλογής. Με το μαθηματικό τύπο μειώσαμε θεαματικά τις υπερβάσεις. Χωρίς το μαθηματικό τύπο θα ήμασταν στην περίοδο των αλόγιστων υποκοστολογήσεων που θα οδηγούσε σε αλόγιστες υπερβάσεις.

- Συγκεκριμένα: Με το μαθηματικό τύπο η μέση προσφερόμενη έκπτωση σε διαγωνισμούς έπεσε από το 55% στο 25,8%. Η μέση υπέρβαση όλων των έργων από το 49,2% που ήταν ως το 1997 έπεσε στο 21% μέχρι τα μέσα του 2001 – με τάσεις ταχύτερης περαιτέρω μείωσης.
- Παράδειγμα: Έργα στον ΠΑΘΕ περιόδου 1989-1993. Τμήμα Αθήνα-Κόρινθος: 10 εργολαβίες. Μέση υπέρβαση για τις 10 εργολαβίες: 67,5%. Μεγίστη υπέρβαση: 203% στο τμήμα Καλαμάκι-

Ισθμός. Τμήμα Αθήνα-Υλίκη: 5 εργολαβίες. Μέση υπέρβαση 52%. Μεγίστη υπέρβαση 102% στο τμήμα Μεταμόρφωση – Βαρυμπόμπη.

Οι υπερβάσεις της τάξης του 21% κατά μέσο όρο είναι στο πλαίσιο που παρατηρούνται περίπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οφείλονται σε αντικειμενικές συνθήκες κι όχι σε εκ των προτέρων τακτική υποκοστολόγησης των έργων από τις εταιρίες.

- Την εξαετία (1996-2002) τα συγχρηματοδοτούμενα και μη από την Ε.Ε. έργα ξεπέρασαν τα 35.000 με αντίστοιχο αριθμό υποέργων – εργολαβιών άνω των 44.000 και συνολικό προϋπολογισμό άνω των 40 δισεκατομμυρίων Ευρώ (13,5 τρις δραχμές)

Κατά συνέπεια η μείωση της μέσης υπέρβασης κατά 30 ποσοστιαίες μονάδες, η μείωση στο 21% που επέφερε η εφαρμογή του μαθηματικού τύπου αναφέρεται σε έργα συνολικού προϋπολογισμού άνω των 40 δισεκατομμυρίων ΕΥΡΩ (13,5 τρις δρχ) και ως εκ τούτου αφορά **πόρους της τάξης των 12 δισεκατομμυρίων ΕΥΡΩ** (περίπου 4 τρισεκατομμύρια δραχμές) Αυτό σημαίνει ότι πόροι της τάξης των 12 δισεκατομμυρίων ΕΥΡΩ, απαραίτητοι για την

εκτέλεση των έργων, ενσωματώθηκαν σ' αυτά με διαφανείς και υγιείς διαδικασίες, χωρίς την ανάγκη οικονομικών ενέσεων για να τελειώσουν έργα που δεν τελείωναν ακριβώς λόγω των υπερβολικών εκπτώσεων. Αυτό είναι ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ. Είναι σημαντική συμβολή στη μείωση της διαφθοράς.

Η Νέα Δημοκρατία δημαγωγεί για μια δήθεν «επανίδρυση του κράτους». Τι μπορεί να σημαίνει αλήθεια η επανίδρυση του κράτους; Σημαίνει το γκρέμισμα όσων πετύχαμε με πολύ προσπάθεια όλα αυτά τα χρόνια; Σημαίνει την κατάργηση του ΑΣΕΠ; Την κατάργηση των Ανεξάρτητων Αρχών; Την κατάργηση του μαθηματικού τύπου; Την κατάργηση νόμων για τη διαφάνεια, που αποτελούν κατά λέξη μεταφορά των κοινοτικών οδηγιών στο εθνικό δίκαιο – όπως είναι ο νόμος 2522/1997 για τη δικαστική προστασία πριν την υπογραφή συμβάσεων; (μεταφορά της κοινοτικής οδηγίας 89/665 του 1989)

Η «επανίδρυση του κράτους» είναι ένα προπέτασμα καπνού, που καλύπτει απαράδεκτες κι επικίνδυνες προθέσεις. Πρόκειται για απόπειρα επανίδρυσης του πελατειακού κράτους. Ένα κράτος, που υποκινούμενο από πελατειακά ελατήρια καταργεί

δήθεν στο όνομα της διαφάνειας νόμους για τη
θωράκιση της διαφάνειας, που απαιτεί το ευρωπαϊκό
δίκαιο. Ένα κράτος, που κατ' επέκταση υπάρχει για να
εξυπηρετεί φίλους και να αποκλείει όλους τους άλλους.
Δεν είναι μόνο το γεγονός πως ο ελληνικός λαός έχει
πικρή εμπειρία από τις επανιδρύσεις του κράτους της
δεξιάς παράταξης. Είναι κυρίως πως η επιστροφή στο
παλαιοκομματικό και πελατειακό κράτος, στις
«φωτογραφικές νομοθεσίες» είναι αντίθετη και
ασύμβατη με το ελληνικό μέλλον, με κάθε έννοια
ευρωπαϊκής προοπτικής.